

Jarní úKLID

www.obscreatr.wz.cz

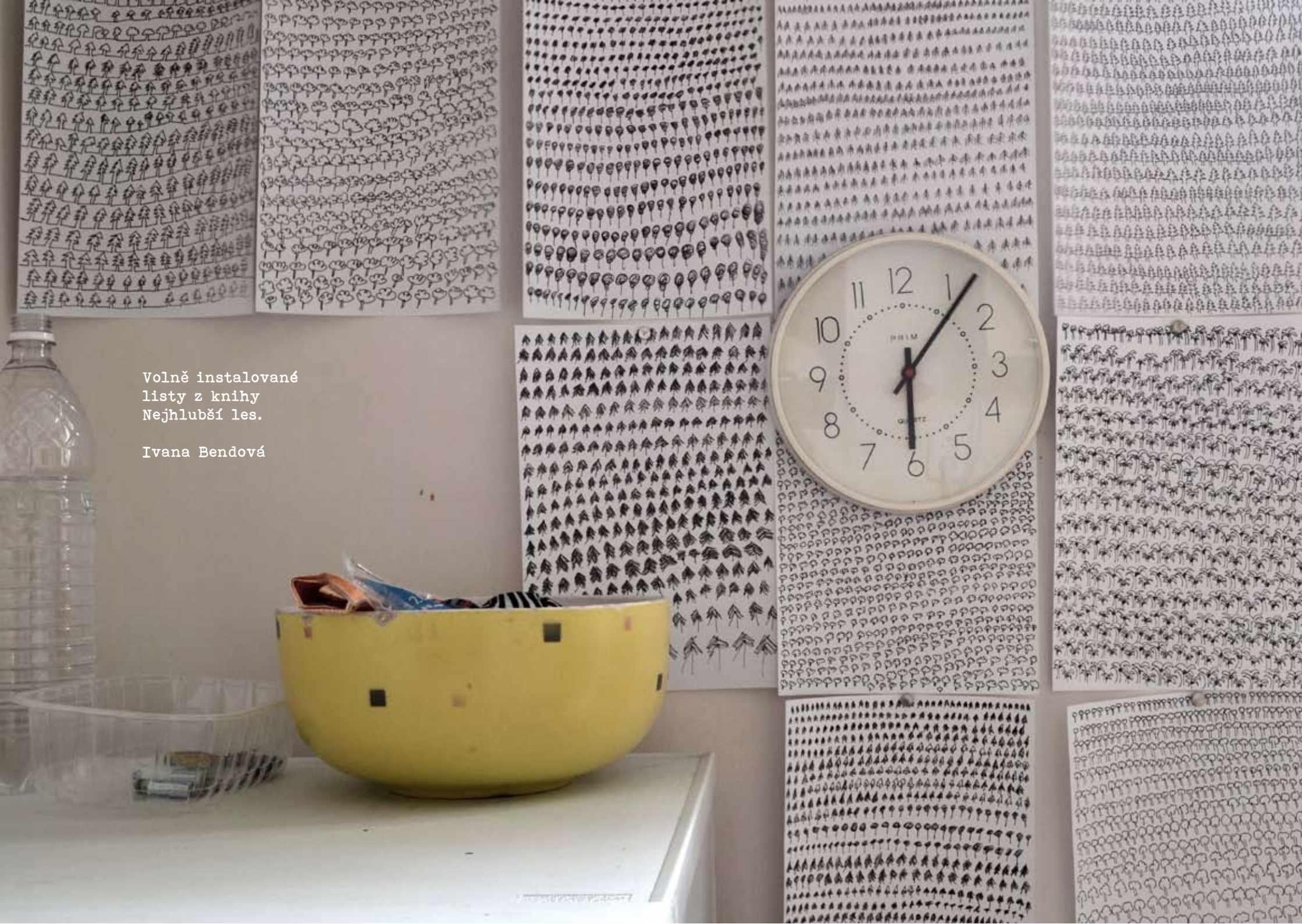
Ivana Bendová / Zdeněk Ryneš

clovek je vec clovek=vec clovek je jen vec clovek je soucast prostoru nehybe se premistovat se nedokaze sen sedi lezi stoji kleci kutali se s nikym nemluvi nemuze kutali se casem zpeta a dopredu zpeta a dopredu clovek je jen vec clovek=vec clovek je vec clovek je vec vezi v prostoru clovek je vec nehybe se nemluvi nijak nekomunikuje clovek je vec sedi kouka do kouta nehybe se clovek je vec clovek =vec nemluvi vec nemluvi nekomunikuje nehybe se pluje casem nekam zpeta clovek je vec vezi v prostoru vec =clovek nehybe se nemuze se premistit nevidi co je co sedi v prostoru. jsem vec predmet neco objekt nemluvi bez pocitu. clovek=vec prostor se hybe ohyba clovek je vec nemluvi clovek je vec v prostoru. nemluvi. nekomunikuje clovek= vec vec vec sedi zira do zdi neotaci se nedycha clovek je vec odlozena na zemi zapomenuta clovek=vec pluje v prostoru zpeta v case nehybe se krici v tichu jeto vec vec clovek=vec ves se nehybe mlci neni nikde muze byt vsude vec=clovek nedycha neslysi nevi je nemuze jit pryč clovek je jen vec clovek je jen vec clovek je vec clovek=vec nemluvi sedi kouka do rohu clovek je jen vec nehybe se veci nemluvi lidi nemluvi clovek je vec nehybe se je premistovan tam a sem tam a sem nehybe se je rozpochybovavan kuali se clovej je vec pluje strnul e sedi nekouka neluvi clovek je vec v prostoru sedici mlcivlastne tu neni je vsude clovek=vec clovek se nhybe clovejk je vec vec vec nemluvi sedi nehybe se hybe se prostor kolem nej je vec nemluvi neni proc neni tu neni nikde je pryč nikde neni nekde je nekde ne clovek a vec jsou totez clovek=vec nehybe se nemluvi nekomunikuje sedi a kouka do zdi je to vec ani nekouka sedi urostred niceho je nekde neni vsude je je nikde vec=clovek nehybe se nemluvi neslysi je to vec clovek je jen vec veci nemluvi clovek=vec nemluvi nehybe se sedi na miste a mlci clovek je vec=clovek veci obklopuji prostor zmensuji ho vec nikde neni je vsude uveznena v prostoru pripoutana k hmote neslysi nemlvi neumi komunikovat jen se kutali nekam a pryč jinam a zpeta zustava na miste nemuze nic vec je nic v prostoru pluje nekam zustava na jednom miste vec je nehnota v prazdnu clovek =vec clovek je vec vec je iluze neni tu ackoli je videt clovek je vec v prazdu nikde niv neni je nekde zaroven nikde je vec clovek je iluze je vsude clovek nikam se nehybe nikde neni je vsude neni videt je nikde neumi se hybat strnule kouka do zdi nic jineho neumi umi jen byt veci=clovekem je iluzi nehybe se jen kutali neni hmotou je veci pluje nikam prostor je v nem vec obklopuje prostor je vsude tlaci na zdi neni videt nemluvi nekouka jen sedi vec=clovek vsude neni ikde je nikde neni vec se nehybe je spojena s mistem a casem je hmotou je veci je clovekem neni tu vec neni nic jen neco mluvi do prazdna k jednomu mistu ma sve misto je iluzi neni tam ikdyz je videt clovek sedi a kouka do zdi kolem sebe nic clovek je vec clovek nemluvi nekomunikuje nikde neni sedi na jednom miste a nemluvi neni tu je jen iluzi clovek vec clovek=vec clovek'vec clovek=vec vec=clovek nikdeneni nemluvi nehybe se clovek a vec jsou totez veci obklopuji prostor zmensuji ho je to iluze nic tady neni vec nemluvi nehybe se jen se kutali nic nevidi kouka do zdi je to vec=clovek nemuze nic videt neni nikde je vsude iluze neni v prostore se nehybe je na svem mist clovek je vec nikde neni je na svem miste nemluvi jens sedi a kouka do zdi vec je clovek nama oci nevidi clovek je vec clovek=vec clovek=vec nemluvi clovek je vec nemluvi nemluvi sedi v prostoru nehybe se clovek je vec clovek=vec neni hmotou je iluzi pluje v prostoru kutali se nekam pryč prostor tu neni jsou tu jen veci=clovek vec je iluze se strnule kouka clovek=vec=prostor clovek-vec neni videt uvizl v case jen tise sedi nehybe se ma sve misto je to vecvec=clovek neputuje prostor neni nemluvi nesedi jen se kutali clovek neni vec clovek je vec je nekde neni nikde clovek je vec vec je iluze neni tu strnule sedi kouka do zdi nemluvinic nevidi nic neslysi je tam nekdy pryč nic nevidi nesmi clovek je vec sam se nepremistuje jen se kutali nekutali se nikam jen se kutali neni nikde je vsude clovek=vec vec obklopuji prostor jsou vsude kolem vec pluje v prostoru vec nic nevidi niv neslysi je to vec clovek je iluze hybe se v prostoru je ilzi ackoli neni videt je videt nikde neni clovek je vec clovek a vec jsou totez je vsude ackoli neni videt nemluvivec mluvi tise neslysi ji clovek je vec nezije clovek=vec nemluvi neslysi nezije clovek je veczive v prostoru neexituje neuni se pohybovat jen se kutali clovek je vec clovek a vec jsou totez je jen iloze vec je jen iluze neni tu ackoli ji vidis vec se nehybe to jen prostor kolem niveci obklopuji prostor zmensuji ho pluje casem zustava na miste nikam se nehybe vec neni clovek =vec vec zustava tam kde manikdo nevi o vecise nikde schovani clovek je vec vlastne tu neni mistu ma sve misto je iluzi neni tam ikdyz je videt clovek sedi a kouka do zdi kolem sebe nic clovek je vec clovek nemluvi nekomunikuje nikde neni sedi na jednom miste a nemluvi neni tu je jen iluzi clovek vec clovek=vec clovek'vec clovek=vec vec=clovek nikdeneni nemluvi nehybe se clovek a vec jsou totez veci obklopuji prostor zmensuji ho je to iluze nic tady neni vec nemluvi nehybe se jen se kutali nic nevidi kouka do zdi je to vec=clovek nemuze nic videt neni nikde je vsude iluze neni v prostore se nehybe je na svem mist clovek je vec nikde neni je na svem miste nemluvi jens sedi a kouka do zdi vec je clovek nama oci nevidi clovek je vec clovek=vec clovek=vec nemluvi clovek je vec nemluvi nemluvi sedi v prostoru nehybe se clovek je vec clovek=vec neni hmotou je iluzi pluje v prostoru kutali se nekam pryč prostor tu neni jsou tu jen veci=clovek vec je iluze se strnule kouka clovek=vec=prostor clovek-vec neni videt uvizl v case jen tise sedi nehybe se ma svec je iluze neni tu strnule sedi kouka do zdi nemluvinic nevidi nic

Volně instalované
listy z knihy
Nejhlubší les.

Ivana Bendová

Na návštěvě

Dostávám klíč od bytu kde autorka bydlí - prý mám jet výtahem až do posledního patra, a klíče že pasují do bytu s nápísem Jarní úklid. Je pod ním napsáno ještě něco víc, co jen přelétám očima, protože už chci být uvnitř.

Nedočkávat.

Vcházím do potměšilého bytu, jednotlivé místnosti vydávají barevná světla. Kam dřív? Vzpomínka mě hodí do dětství. Peklo v maringotce na pouti, strašidelný zámek...

Otvírá se přede mnou členitý prostor, byt jak z nemocných snů, nakukuju do všech místností. Nejsu tady sama. Muž sedí na zemi, zády ke dveřím a díky tomu zřím, že píše na noteboku. Psaná slova se promítají projekcí nad něj - chytám jen některá: člověk - věc - sedět - místo - prostor - prázdnost - nemluvit. Pozdravím ho a jsem pozdravena - bez hnutí.

Poslední instrukce zněla "chovejte se jako doma". Mířím tedy do "kuchyně". Dřez, salám, sklo, lampička.. jen v jiných vztazích než znám a tak se zálibou pozoruji strukturu prosvíceného salámu a lámu si kus bábovky do chrčtánu. Jídelní stůl. Vzpomínám si na jednu kuchyň a větu kamařádky: nádobí nemusí být umyté, působí uklizeně už jen pečlivě poskládané. Prohlížím si stůl a pomyslím na výtvarníka J.H. Kocmana a jeho zásady pro skládání věcí na pracovním stole. Zde jsou řady příborů vyskládané tak, že nezbyvá místo kde hodovat.

V okně pak nakupená celá knihovna, rastr hřbetů přebírají výš videokazety a nejvyš žaluzie. Střeží se tu tak přítmí. Láká mne

modrá místnost. Počkat, nebyla prve červená? Síňka jak z předminulého století, na stole konečně skutečné zátiší! - v tichu a skorotmě dvě květiny a starý lustr a bludička světla napojená na hrnek. Jde autor po tvaru? Co znamená to spojení? Odkaz k dada? Možná anoano. Během přemýšlení je ta místnost zase červená. Žluté světlo z otevřených dveří - otevřeně jdu dál, a ocitám se v poslední místnosti. Řada přívěšků - jak je znám z dívčích pokojů. Avšak v řadě jsou samé růžence. Stěna s nimi osvětlena. Pod nimi video, kde autorka bere ze stolu růžence, jeden po druhém a věší na krk, druhý je naopak svléká a opatrně pokládá do řady na stůl. I když vím, co bude následovat - že vezme růženec další, sledování této akce - motlitby? mě uklidňuje.

Čas se naplnil a musím jít. Neviděla jsem zdaleka vše. Jen to nejzářivější. Přemýšlím nad tím, jak byt vypadal předtím. Co je běžné a co instalované pro oko návštěvy? Ráda bych se ještě vrátila. Návštěva končí. Děkuji za nahlédnutí. Vracím autorce klíče.

Marta Svobodová

Instalace Světlo III
Bendová / Ryneš

Oltářní obraz je vyrobený z otisků živých rostlin a jejich pigmentů. Kompozice předmětů vznikala v průběhu instalace, za využití nalezených předmětů během úklidu.

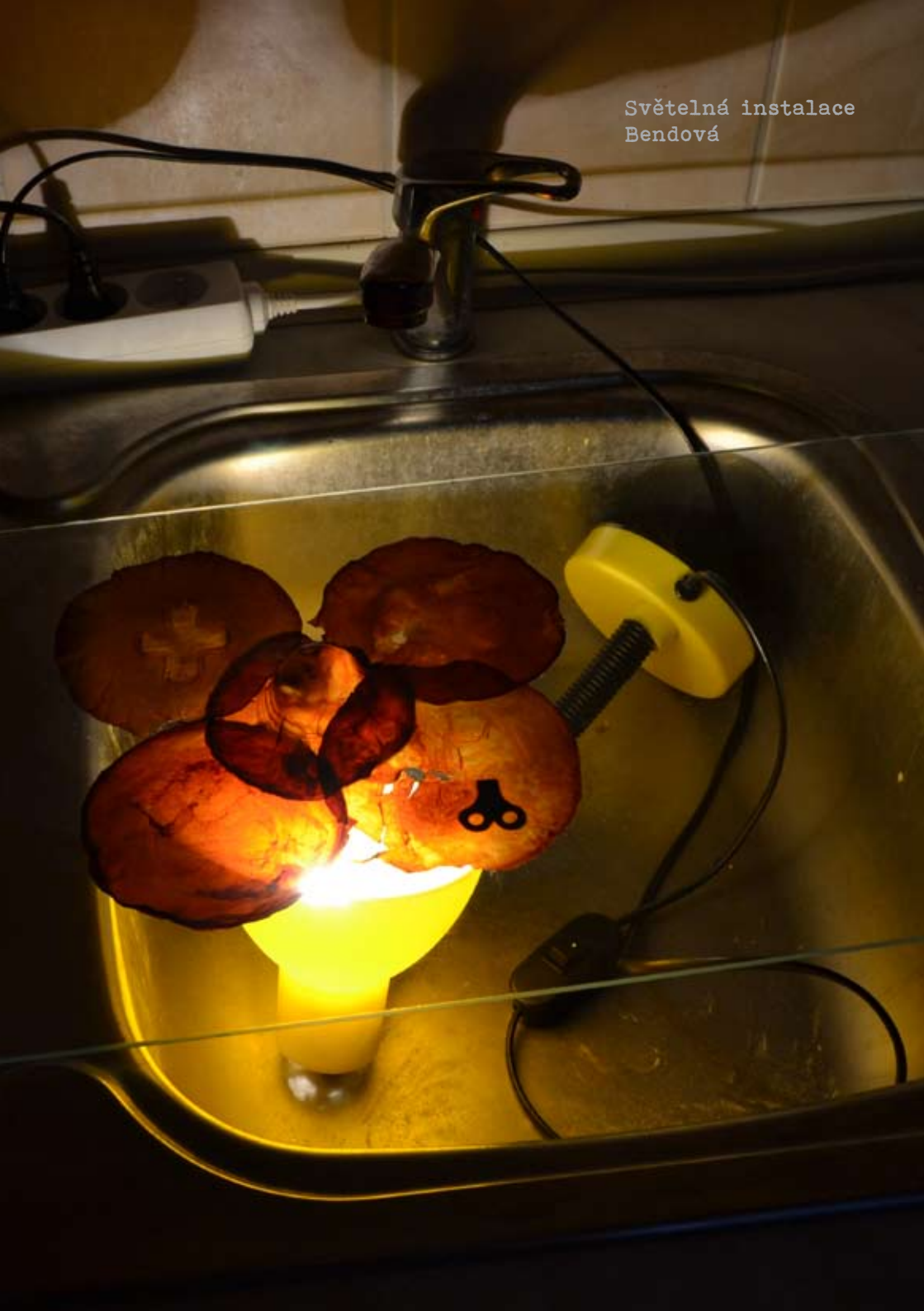
Instalace Světlo II
Bendová / Ryneš

Instalace Světlo I
Bendová / Ryneš

Světelná instalace
Bendová

Kuchyňská instalace
Bendová

Experimentální grafika
Ryneš

fotomonotyp / kresba práškovým grafitem / otisky květin

Jarní úklid

Na formátu bytové výstavy je pro mě důležitý okamžik, kdy se jedná o regulérní prezentaci vlastní práce, která je přístupná a otevřená pro širokou veřejnost. Zároveň s ní se však pojí zvláštní nahlížení do soukromí nebo do prostoru, ve kterém člověk dlouhodobě žije. Do jisté míry ho lze přetvořit a na krátký čas ho proměnit v „galerii“, ale vždy se zatížením bytu-osobního prostoru. Výstava pojmenovaná s trochou nadsázky Jarní úklid vznikla impulzivně a spontánně. Jak už název naznačuje šlo také o úklid. Asi kvůli pocitu, který jsme získali při pomýšlení, že náš byt navštíví větší množství cizích lidí...

Koncepce byla taková, že diváci budou navštěvovat výstavu jednotlivě. To záměrně vedlo k jisté paralizaci a strachu z „vloupávání se“ do cizího domova. Veškerou instalaci jsme vytvářeli z věcí, které neustále hromadíme a dosud nenašli žádné využití. S prostorem jsme se snažili pracovat scénograficky. Pokoje byly potměnělé (což jistě vede ke znejistění návštěvníka, jelikož vše se odehrávalo kolem třetí hodiny odpoledne.) Některými instalacemi jsme chtěli potvrdit fakt, že se jedná o prostor ve kterém někdo bydlí a trochu na něho odkazovat (kuchyň, nádobí, postel, židle,..) někde jsme chtěli vytvořit neobvyklou věc, které do klasického bytu nepatří (instalace dvou oltářů s názvem Světlo I a II, které mohli vést k náznakům fanatismu.) Zároveň jsme chtěli vystavit obrazy nebo grafiky na které jsme během „defragmentace“ bytu narazili. Prostor jsme zaplnili vleklou hudbou, kterou rádi posloucháme. Působila velice atmosféricky až meditativně

a klidně. Zvuk byl slyšet ze dvou míst současně, ale nebyl zapnutý ve stejný okamžik, což vedlo k vytváření jakési ozvěny. To lze chápat třeba jako odkaz k tomu, že jde o místo, které je obydleno více lidmi a často je tam rušněji (nejen kvůli hudbě.) Každopádně zvuk měl spíše naladit diváka a zároveň bourat bariéru, kterou před sebou mohl mít kvůli vkrádání se do cizího bytu. Myslí, že fungoval jako zůtlnění a vedl k rychlejší ztrátě ostychu.

Já jsem seděl na zemi a byl jsem součástí celé instalace. S téměř nikým jsem nemluvil a na nikoho jsem neměl reagovat. Jediné co jsem mohl, bylo psát text do projekci promítané nade mnou na zdi. Tam jsem heslovitě až strojově vysvětloval, že jsem věc a s nikým nemůžu mluvit. Z textu se po zkončení stal regulérní výstup, který lze bez problémů zařadit do dokumentace. Vznikal během celé akce a je zánamem dění a interakcí, které tu vznikaly.

Zdeněk Ryneš

WC instalace
Bendová